

РЕШЕНИЕ

№ 1950

гр. София, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 06.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11161** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от Г. С. В., Г. Ц. В., Д. Т. Г., И. Р. Г., И. Д. Р., И. Т. Г., Й. В. Н., М. Й. В., П. Й. В., С. М. А., С. Д. В., С. Т. Г., Т. М. М., Т. Г. В., депозирана чрез адв. Д., срещу Заповед № СОА23-РД07-794/09.11.2023 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 89, ал. 5 от ЗГР и чл. 126, ал. 5 и сл. от Наредба № РД-02-20-9/21. 05. 2021 г. за функциониране на Единната система за гражданската регистрация, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството е заличен от списъка с адреси, определени с Приложение № 19 от Заповед № РД-09-1467/ 31. 08. 2021 г. на кмета на Столична община за включване в националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, следния адрес – [населено място], район „С.“, [улица].

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразно издадена, в нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби. Претендира разноси за държавна такса.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да се произнесе с решение, с което да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Административен съд София – град след като се запозна с твърденията на страните и събраните по делото доказателства прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по повод проверка от служители на район „С.“-Столична община, в отдел УТСК, извършена в поземлен имот с идентификатор 68134.508.1379 по КККР, одобрени със Заповед № РД-18-53/23.11.2011г. на изпълнителния директор на АГКК, с административен адрес [населено място], [улица], свързана с изпълнението на Заповеди № № САГ23-РА30-373/25.07.2023г. и САГ23-РА30-430/25.07.2023г. на главния архитект на Столична община. На място служителите установили, че сгради с идентификатори 68134.508.1379.1, 68134.508.1379.2, 68134.508.1379.3, 68134.508.1379.4 и 68134.508.1379.5 са премахнати.

Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол от 30.08.2023г., в следствие на което кмета на район „С.“-СО е отправил Предложение, датиращо от 01.09.2023г., до кмета на Столична община за заличаване на административен адрес [улица] от списъка с адреси, определени с Приложение № 5 от Заповед № РД-09-1467/31.08.2011г.

Въз основа на горното е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която е заличен от списъка с адреси, определени с Приложение № 19 от Заповед № РД-09-1467/31.08.2011 г. на кмета на Столична община за включване в националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, посочения по-горе адрес.

При горните фактически констатации съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Не е налице отпаднал правен интерес с наличието на постоянен адрес към настоящия момент.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорваният акт е издаден от компетентен административен орган като около този въпрос не се спори между страните.

При издаването му са спазени императивните изисквания на чл.59 от АПК. Посочени са фактическите и правни основания за издаването му², както и волята на административния орган.

В хода на административното производство обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, ограничаващи правото на защита на оспорвания и пречатващи възможността му адекватно да я организира. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушение, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Предпоставките за издаването на процесната заповед, както и процедурата за това са уредени в глава IV, раздел III от ЗГР. Съгласно чл. 99б ал. 1 от ЗГР, при писмен сигнал или по искане на собственик на имот, подадени до орган по чл. 92, ал. 1 или до областния управител за нарушение на чл. 92 чл. 99, ал. 1 и 4 или чл. 99а, както и по собствена инициатива кметът на общината или на района издава заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. В състава на комисията се включват служители от съответната общинска администрация, представители на съответната областна администрация, на териториалните структурни звена на Министерството на вътрешните работи и на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" в Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Анализът на тази разпоредба води до извода, че

законодателят по императивен начин е определил участието на такава комисия и то от различни институции, с което е придал съществено значение в административното производство. с други думи казано издаването на такава заповед и определянето на комисия е съществен елемент от процедурата по заличаване на адрес и нарушаването ѝ винаги е съществено и води до незаконосъобразност на издадения акт само на това основание. Допълнителен аргумент е изр.последно на чл.99б, ал.1 от ЗГР, където е предвидено в случай, че кметът не издаде заповедта в определения срок, тя се издава от областния управител.

Видно обаче от приложената административна преписка, проверката е извършена единствено от служители на район“С.“-СО и по-конкретно началник отдел УТСК и гл.експерт в отдел УТСК, за които липсва какъвто и да е акт за определянето им в горния смисъл.

За пълнота на изложеното, съдът намира че в хода на производството е допуснато и друго нарушение от процедурен характер, което също е основание за отмяна на оспорваната заповед и касае общите правила за издаване на административен акт, регламентирани в АПК. ЗГР не урежда специално производство по издаване на акт по чл. 99б, ал. 3 от ЗГР, което да изключва приложението на АПК, в частност задължението на административния орган да уведоми заинтересовани лица, че е започнало административно производство. В настоящия случай производството е започнало по инициатива на общинската администрация, като за начало на производството следва да се приеме датата на извършването на първото процесуално действие /аргумент от чл. 25, ал. 3 от АПК/, което в случая е извършената проверка от служителите на район „С.“-СО и издадения въз основа на нея протокол, предвид че заповед по чл.99б, ал.1 от ЗГР липсва. Лицата, засегнати от процесния акт, имат качеството на заинтересована страна /аргумент от чл. 15, ал. 1 от АПК/, което съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК е следвало да бъде уведомено за започване на производството във връзка с упражняване на правото му да участва в него, да сочи доказателства, да дава становища и обяснения. Аргумент в полза приложимостта на общия ред по АПК в производството по издаването на заповед по чл. 99б, ал. 3 ЗГР произтича и от разпоредбата на чл. 140а, ал. 4 от Наредба № РД-02-20-09 от 21.05.2012 година за функциониране на Единната система за гражданска регистрация, предвиждаща задължение за органа за спазване на чл. 35 от АПК при издаването на заповедта, т. е. необходимост от изясняване на фактите и обстоятелствата по случая и предварително обсъждане на обясненията и възраженията на заинтересуваните граждани и организации. В тази връзка производството по издаването на процесната заповед се е развило едностранно, в нарушение на чл. 34 и чл. 35 от АПК, при пълно игнориране на процесуалните права на засегнатите от акта лица – оспорващи в настоящото производство.

Въз основа на това съдът приема, че издадената заповед е незаконосъобразна, поради допускани съществени нарушения на административнопроизводствените правила и като такава следва да се отмени.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващите сторените по делото разноски, които се претендират до размера на внесените държавни такси, а именно 140лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28 състав

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ Заповед № СОА23-РД07-794/09.11.2023 г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 89, ал. 5 от ЗГР и чл. 126, ал. 5 и сл. от Наредба № РД-02-20-9/21. 05. 2021 г. за функциониране на Единната система за гражданската регистрация, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството е заличен от списъка с адреси, определени с Приложение № 19 от Заповед № РД-09-1467/ 31. 08. 2021 г. на кмета на Столична община за включване в националния класификатор на настоящите и постоянните адреси, следния адрес – [населено място], район „С.“, [улица].

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Г. С. В., Г. Ц. В., Д. Т. Г., И. Р. Г., И. Д. Р., И. Т. Г., Й. В. Н., М. Й. В., П. Й. В., С. М. А., С. Д. В., С. Т. Г., Т. М. М., Т. Г. В. сумата от 140лв. разноски.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено. Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: